[קדושין עה: סנהדרין פה:

נדם נו:]

כתובות כב:

אלא למאי סלכסא קרייה בכור - ליכתוב גדול : בכור אינו נופל- חלק בטורה בנחלה הראויה לבא להם אחר מיתת אביהן אלא במה שמוחוק ביד אביהן ביום מותו דכתיב בכל אשר ימלא לו (דברים כא) אף יבם הטמל פישנים[א] בנכסי אביו חלקווחלק אחיו שמת [ב]אינו טמל בראיי תורה אור כבמוחזק: בותנלי הנשען - חשוד

כלומר שמוענים עליו דברי לעו : לא ישאנה - משום לעו שלא יאמרו אמת היה הקול הראשון: הנשטן של אשת [לקתן כה: 0 אים והוליאוה - בית דין מתחת בעלה בשביל זה שאסרה עליו והלך זה ונשאה: יולים - דמדאורייתא אסורה כמי לבועל דדרשינן ונטמאה ונטמאה (במדבר ה) שני פעמים אחד לבעל ואחד לבועל במסכת סוטה (דף כו:): בבן כא גיורם מיכא כויא יואע"ג דלה נתגיירה לשם יהדות אלא בשביל שישאנה זה: מבדי שלמה . בעלי שררה היו: נירי פריום - שכגון כותים דכתיב בספר מלכים (ב' יז) וישלח ה' בהם את האריות ונתגיירו כדכתיב התם בגלות שומרון:גירי סלומום .בעל חלומות אמר להם להתגייר: מרדכי ואסמר. ורבים מעמי הארן מתיהדים (אסתר ח): בומן הוה ס"ד י כל הני מקמי הכי לאו גרים נינהו כגון יעשה מחמת שררה: אי הכי דגיורת מעלייתא היא: לכסחלה נמי - [ע"ו ג:] יכטם ואמאי תני לא יכטם: דאמר רב [לקמן שו.] הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים הרחק ממך דאתו לאחזוקי לקלא קמח: כן גור . הבח להתגייר יגור

[לקמן לה. ק אפם מאותי בעוד שאין אני עמכם יתגייר דהייט בומן הזה: מי גר לפך [דילוהוציאר שליך יסול - מי גר אתך בעניותך כחשר חמרת: עליך יפול - לעוה"ב יפול ינוח כמו על פני כל אחיו נפל הגהוח (בראשית כה) יפול מלדך אלף (תהלים (מ) נמ' ובעדים - הח דתכן יוליח זה מליך יפול כעניותך החשוד שכנסה כגון שבאו עדים על קול הראשון שראוה שזינתה עמו: (כ) תוס׳ להא שמעחחא - בעדים: כי ניים כדברי כחומו ושכיב רב אמרה דתנים. תיובתה : גירי חריות לא וכו' מאי ונמגרשה מתחת ידי אחר . רחובן נטען על דינה אשת שמעון וגירשה דקרושין דף אמר וכו' או שמעון ונשחה נחשון וגירשה חם כנסה ראובן מעתה לא יוליא: אי דאיכא כדרך המנאפ בהאשם רבה. עדים בזנות קמא הרי נאסרה עולמית וע"ם כתום׳ עליו: כ"כ דאפילו דלא אפסיק אחר לקלא - וכנסה ראובן מגירושי שמעון הגהות לא תלא הואיל וליכא עדים והא דנקט [א] רש"י ד מתחת ידי אחר היא גופה אינטריך אף יכם כנוו

לאשמועיכן רבותא דלכתחלה לא יכנום

כדקתני אם כנס אין לכתחלה לא: במה דברים אמורים · דאם כנם סימן קסג [ב]שם וחלו הנטען יוליא כשאין לה בנים מן כ"ב הלה הרחשון: אבל יש לה בנים . מן הראשון לא תצא דכי מפקי לה קא מחזקינן לקלא קמא ועבדינן להו ממזרים: ואם באו כו׳ · אלמא אין בליון לה בנים בלא עדים נמי מפקינן: רב רש"ו דים כנון מוקי למתניתין ביש לה בנים - ומש"ה

3"2 - "12

שחין נוטל ה

אם מת אכיו

סנהדרין פה ד'ה גירי א אמר רב ובעדים: וכ"ד בעדים הוא דמפקי · מבעל ראשון דאין אשה נאסרת לבעלה משום קול ואתא רב למימר דוקא מתני' משום כך יוליא הנטען הואיל ואיכא עדים אבל בלא עדים הואיל ויש לה בנים לא: ושב"ם בלא בנים לא נפקא בלא עדיםוהני מתניתא דאמרי נפקא ר׳ אמרינהו יז הו כה כה כיו דסופו למשו דמפיק אשה מבעלה בקול כל דהו : רוכל - מוכר בשמים לנשים להתקשט בהן : רוכל יולא' מן הבית ומלא זה את אשתו שהיא חוגרת בסינר מכוער הדבר שלא התירתו מעליה אלא לזנות: סינר- הוא כעין מכנסים שהיו הנשים חוגרות ללנישות: רוק למעלה מן הכילה- ארוכל יולא קאי וכו' ורוק כו' - עיין ומלא בעל רוק למעלה בגג הכילה שעל מטתו מי זרק הרוק למעלה כ"א השוכב ופניו למעלה הלכך זינתה זו ורקקה בשעת השמיש : ע"ה תד"ה

לכואי הלכחא לגריעותא - אר"י דהוי מני למימר לחשיבותא שאין ירושתו חוזרת ביובל ": ביורת מיהא, הויאי דמשמע לא יכטם הוא אבל אחר שרי לכנום לכתחלה : הרכה כדברי האומר כולם גרים הם (ג) הך גירי אריות לא דמי להא דאיכא מ"ד

כותים גירי אריות הן דהתם היו עובדים אלהיהם כדכתיב בספר מלכים ולמ"ד גירי אמת הן קסבר דשוב נתגיירו לגמרי*: אל הכי לכתחלה נמי - אי אמרת בשלמא דאינה גיורת גמורה ניחא דלכתחלה לא יכנום משום דספק גיורת היא דשמח נתגיירה לשם חיש ודיעבד חין להוליא דאין להחמיר משום חששא זו: משום דרב אסי הסר ממך ארוני

עקשות פה כו' · דבנטען על הפטיה אין להחמיר מלכנום משום לזות שפתים דאדרבה מלוה לכונסה דבאנוסה כתיב ולו תהיה לחשה (דברים כב): לא בימי דוד ולח בימי שלמה . (ג) מחיתי הגיתי *ובת פרעה דבימי שלמה לא קשה דמידי הוא מעמא אלא משום שולחן מלכים והגי לא לריכי אבל קשה דאמריגן בהערל (לקמן דף עם. ושם) גבי מעשה דגבעונים דבימי דוד נתוספו גרים על ישראל ק"ן אלף וי"ל דמעלמן נתגיירו כדאשכחו גבי מרדכי ואסתר ורבים מעמי הארן מתיהדים ויש ספרים שכתב בהן לא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה אלא שנששו גרים גרורים וההיא דפ"ב דשבת (דף לא.) ההוא דאתא לקמיה דהלל ואמר גיירני ע"מ לעשות כ"ג בטוח היה הלל •דסופו לעשות לשם שמים וכן ההיא דהתכלת (מנחות מד.) דאתיא לקמיה *דרבי גיירני ע"מ שאנשא לאותו תלמיד: אכור רבי הואיל ומכוער הדבר תלא - אר"ת דתלא מן הרוכל אם נשאת לודכל הסוגיא איירי בנטען דאין לומר תצא מן הבעל דאין האשה כאסרת על בעלה אלא על ידי קנוי בר בענים הונח על ידי קטים וסתירה "או שיראו (ד) דרך מנאפין ב ועוד דלגבי בחיל ברי ועוד דלגבי בעל הוי קלא דבתר? נשוחין דאמר (ה) בהאשה רבה (נקמן דף לב. ושם) דלקלא דלבתר נשואין לא חיישינן "ורוק למעלה בגג הכילה לא עדיף מקלא דלא פסיק דהא בסמוך חמר דלרבי מפקינן אפי'בקלא דפסיק מכח הך ברייתא אלא ודאי תלא מן הרוכל אם נשאה דרוק למעלה בגג הכילה הוי קלא דקמי נישואי רוכל וכן פר"ח וכן נראה לר"י דמתוך ההלכה משמע דאין מוליאין ע"י קול מבעלה דקאמר ובית דין בעדים הוא דמפקי משמע דדבר פשוט הוא דמבעל לא מפקי' אלא בעדים אע"ג דמנטען קתני בברייתא דמפקי בקול [אף דקתני הוליאוה הדר רב נחמןדבסמוך הוליאה תנן דמשמע על ידי בעלה אפ"ה מבעלה לא מפקינן על ידי קול] באין בנים מן הראשון והא דאילטרי׳ בהנהו

עובדי דסוף כדרים (דף לה:) להנהו

כנכורות נב: ד'ם בכור] עה א מיי׳ פינ מסלי נחלות כלכה א סמג משק לו מוש"ם אס"ם

ד"ה קסבר] עו ב מיי׳ פ״י מסלכות גירושין סלכס יד סמג עשין נ עור ש"ע עד ג מיי׳ פייג מהלי איסורי ביאה כלכה יד סימן רסח סעיף יב: צח ר מיי שם כלי פו : עם ה מיי׳ פ'כ מסלי סוסה הל' סו סור ש"ע אכ"ע סי' יא סע"ב:

lig:

ST. Committee

h

100

The state of the s

מכת פרעה שקיבלה שלמה משום שולחן מלכים הידוש קלת שסרי כל זם DPE3 להדים לקמושו ע"ה מתיב רב יוסף וכו' וכא לא קבלו וכו' מידי כוא טעמא וכו']

פו שם סעיף א: פא : מיי׳ שם כלכם מז ומוש"ע שם סעיף כ:

פב ח מיי׳ פכ"ד מהלי אישות סלכה טו ופ"ב מהל' סוטה הלכה יג פוש"ע שם ספיף ה:

תוספות חד מסמאי כבמוחוק: תניא אחר איש שנתנייר לשום שנתניירה לשום איש שולחן מלכים לשם עבדי טלמה אינם גרים דברי רבי נחסיה שהיה ר"נ אומר אחד גרי אריות ואהד גרי חלומות ואחד נרי מרדכי ואסתר אינם נרים עד שיתגיירו שנית דמ"ד גרי אריות הן עובדי כוכבים גמורים התם לא נתניירו הן התם לא נתגיירו לנמרי כדכתיב את ה' היו יראים ואת אלהיהם היו עובדים אבל (התם) הלכה כולן גרים הן רבינו יעקב ו"ל : תניא בר"א שתצא לה בנים אבל לה בנים לא תצא' הרב אלפם פירש לה בנים מן הנפען ור"ש פי' כשיש מן הבעל הרב"י כתב כשיש לה בנים מן הנסען או מן לא תצא והא דתניא רוכל יוצא ואשה חוגרת כסינר ואמר רכי הואיל ומכוער הדבר תצא וקיי'ל כותיה בקלא דלא פסיק לכאורה נראה דאבעל קאי וכן נראה מפי' רש"י ו"ל דבדבר מכוער מפקינן לה מבעלה והר' אלפס כתב כל דהוא נסען

למאי הלכתא לגריעותא "מה בכור אינו נושל בראוי כבמוחזק אף האי אינו נושל בראוי כבמוחוק: מתני *נהנטעו על השפחה ונשתחררה או על העובדת כוכבים ונתגיירה הרי זה לא יכנוס ואם כנס אין מוציאין מידו הנמען על אשת איש והוציאוה מתחת ידו אע"פ שכנס יוציא: גמ' הא ניורת מיהא הויא ורמינהי אחד איש שנתגייר לשום אשה ואחד אשה שנתגיירה לשום איש וכן מי שנתגייר לשום שולחן מלכים לשום עבדי שלמה אינן גרים דברי ר' נחמיה שהיה רבי נחמיה אומר אחד *גירי אריות ואחד גירי חלומות ואחד גירי מרדכי ואסתר אינן גרים עד שיתגיירו בזמן הזה בזמן הזה ם"ד אלא אימא כבזמן הזה הא איתמר עלה א"ר יצחק בר שמואל בר מרתא משמיה דרב יחלכה כדברי האומר כולם גרים הם אי הכי אםי °הסר ממך עקשות פה ולזות שפתים וגו מצלי לגדור אדן וכיולא בו: ככוסיו · שלח לכתחלה נמי משום דרב אסי *דאמר רב ת"ר *אין מקבלין גרים לימות המשיח כיוצא בו *דלא קבלו גרים לא בימי דוד ולא בימי שלמה א"ר *אליעזר מאי קרא °הן גור יגוריששים6סי - מעמח דמתניתין משום דכתיב אפס מאותי מי גר אתך עליך יפול (6) אבל אידך לא: הנמען על אשת אישוכו': אמר רב ובעדים אמר רב ששת *אמינא כי ניים ושכיב רב אמר להאי שמעתתא דתניא ידו על אשת איש *והוציאוה על ידו ונתגרשה מתחת ידי אחר אם כנס לא יוציא ה"ד אי דאיכא עדים כי אתא אחר ואפסקיה לקלא מאי הוי אלא לאו דליכא עדים ומעמא דאתא אחר ואפסקיה לקלא הא לאו הכי מפקונן אמר לך רב הוא הדין דאע"ג דלא אתא אחר ואפסקיה לקלא אי איכא עדים מפקינן אי ליכא עדים לא מפקינן והכי קאמר דאע"ג דאתא אחר ואפסקיה לקלא לכתחלה לא יכנום מיתיבי 'בד"א כשאין לה בנים אבל יש לה בנים לא תצא 'ואם באו עדי מומאה אפילו יש לה כמה בנים תצא רב מוקי לה למתניתין ביש לה בנים ויש לה עדים ומאי דוחקיה דרב לאוקמי למתניתין ביש לה בנים ויש לה עדים ומעמא דאיכא עדים מפקינן ואי ליכא עדים לא מפקינן לוקמה בשאין לה בנים אע"ג דליכא עדים אמר רבא מתניתין קשיתיה מאי איריא דתני הוציאוה ליתני הוציאה אלא כל הוציאוה בבית דין ובית דין בעדים הוא דמפקי ואי בעית אימא הני מתנייתא רבי היא דתניא ירוכל יוצא ואשה הוגרת בסינר אמר רבי הואיל ומכוער הדבר תצא רוק למעלה מן

הכילה אמר רבי הואיל ומכוער הדבר תצא

מנעלים